

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și șapte

Restaurarea adevărilor originare: Dezvăluirea visului lui William Miller și renașterea profetică în zilele de pe urmă

Jeff Pippenger
2024-01-01

Visul lui William Miller a fost inclus în cartea Scrieri timpurii și, prin urmare, este supus aceleiași analize și aplicări profetice pe care este dator să le împlinească un student care caută să împartă drept Cuvântul adevărului. De-a lungul anilor, visul a fost prezentat de multe ori de către Future for America, dar aici îl așezăm în studiul despre „sporirea cunoștinței”, sporire care a fost deschisă la „timpul sfârșitului” în 1798. Visul tratează istoria soliei care reprezenta cunoștința ce a fost sporită. El ilustrează o legătură între mișcările primei și celei de-a treia solii îngerești.

Visul lui William Miller identifică lucrarea sa, iar lucrarea sa a fost prefigurată de lucrarea lui Moise la începuturile Israelului din vechime. Împlinirea visului lui Miller în zilele de pe urmă a fost prefigurată de lucrarea lui Hristos în zilele de pe urmă ale Israelului din vechime. Lucrarea pe care Hristos a împlinit-o la sfârșitul Israelului din vechime a reprezentat lucrarea pe care Hristos o împlinește în zilele de pe urmă ale Israelului spiritual. În visul lui Miller, lucrarea împlinită în zilele de pe urmă este înfățișată ca fiind înfăptuită de "Omul cu mătura de gunoi". Este esențial să recunoaștem visul lui Miller ca o predicție a împlinirii Strigătului de la miezul nopții în zilele de pe urmă. Este, de asemenea, esențial să recunoaștem că lucrarea lui Hristos pentru Israelul din vechime, în zilele sale de pe urmă, a prefigurat lucrarea "Omului cu mătura de gunoi" din visul lui Miller.

Un element al lucrării lui Hristos, important de remarcat, este că El nu doar a desigilat adevărurile îngropate din vremea lui Moise, ci, în același timp, a înălțat acele adevăruri originare. Procedând astfel, El a stabilit un exemplu potrivit căruia, atunci când poporul lui Dumnezeu va împlini visul lui Miller în zilele de pe urmă, adevărurile statornicite prin lucrarea lui Miller vor fi extinse dincolo de înțelegerea lor inițială.

Pe vremea Mântuitorului, iudeii acoperiseră într-atât nestematele prețioase ale adevărului cu molozul tradiției și al basmului, încât era imposibil să se distingă ceea ce este adevărat de ceea ce este fals. Mântuitorul a venit să înlăture molozul superstiției și al erorilor de multă vreme prețuite și să așeze nestematele Cuvântului lui Dumnezeu în montura adevărului. Ce ar face Mântuitorul dacă ar veni acum la noi, așa cum a venit la iudei? Ar trebui să împlinească o lucrare asemănătoare, înlăturând molozul tradiției și al ceremonialului. Iudeii au fost foarte tulburați când El a făcut această lucrare. Își pierduseră din vedere adevărul originar al lui Dumnezeu, dar Hristos l-a readus la lumină. Este lucrarea noastră să eliberăm prețioasele adevăruri ale lui Dumnezeu de superstiție și eroare. Ce lucrare ne este încredințată în Evanghelie! Review and Herald, 4 iunie 1889.

Astăzi, omul cu peria de curățat murdăria (Hristos) împlinește „o lucrare asemănătoare de îndepărtare a gunoaielor tradiției și ale ceremonialului”, așa cum a împlinit Leul din seminția lui

Iuda (Hristos) în vremea iudeilor. În visul lui Miller, nestematele prețioase ale adevărului, care erau rânduie desăvârșit în caseta Cuvântului lui Dumnezeu, au fost acoperite cu gunoaie și cu nestemate contrafăcute. Acele nestemate urmau să fie scoase din gunoaie și așezate la loc în caseta mai mare a Cuvântului lui Dumnezeu, în perioada Strigătului de la miezul nopții din zilele din urmă, căci atunci când Miller a privit nestematele restaurate în caseta mai mare el „a strigat de mare bucurie, iar acel strigăt l-a trezit”. Visul lui Miller a avut loc în 1847, la trei ani după Strigătul de la miezul nopții al primului înger; astfel, trezirea lui în vis este Strigătul de la miezul nopții din zilele din urmă. Acest Strigăt de la miezul nopții este proclamat de cei doi martori care fuseseră uciși de fiara ce s-a ridicat din Adâncul fără fund și zăceau morți pe stradă timp de trei zile și jumătate, până când au fost întocmiți împreună și apoi aduși la viață în valea oaselor moarte și uscate, după care au fost înălțați ca un stindard. Visul lui Miller se împlinește pe acea stradă și în aceeași vale pe care el o identifică drept „camera lui”.

În istoria milleriștilor, Domnul l-a folosit pe Miller pentru a stabili adevărurile originare ale Adventismului, dar visul său a arătat că, cu timpul, acele adevăruri aveau să fie îngropate. Acest fenomen al îndepărtării molozului tradiției și al obiceiului este ceea ce Hristos a împlinit la încheierea istoriei Israelului din vechime și, procedând astfel, El a preînchipuit împlinirea finală a visului lui William Miller.

Evreii pierduseră din vedere "adevărul originar al lui Dumnezeu, dar Hristos l-a adus din nou în atenție," și El Și-a identificat lucrarea drept "lucrarea noastră." Lucrarea noastră este "să eliberăm prețioasele adevăruri ale lui Dumnezeu de superstiție și eroare." Visul lui William Miller identifică descoperirea, prezentarea și respingerea, precum și restaurarea adevărurilor originare. Pentru a împlini lucrarea de restaurare, Hristos a așezat adevărul în "cadrul adevărului." Pentru William Miller, "cadrul adevărului" era înțelegerea sa cu privire la cele două puteri pustiitoare ale păgânismului și ale papalității. În zilele de pe urmă, "cadrul adevărului" îl constituie cele trei puteri pustiitoare ale balaurului, fiarei și prorocului mincinos.

„Când Hristos a venit în lume pentru a exemplifica adevărata religie și pentru a înălța principiile care ar trebui să guverneze inimile și acțiunile oamenilor, neadevărul pusese atât de adânc stăpânire asupra acelor care avuseseră o lumină atât de mare, încât ei nu mai înțelegeau lumina și nu aveau nicio înclinație să lepede tradiția pentru adevăr. Ei L-au respins pe Învățătorul ceresc, L-au răstignit pe Domnul slavei, ca să-și poată păstra propriile lor obiceiuri și născociri. Același duh se manifestă în lume astăzi. Oamenii se feresc să cerceteze adevărul, de teamă ca nu cumva tradițiile lor să fie tulburate și să se introducă o nouă rânduială a lucrurilor. În omenire există o neconținută predispoziție de a greși, iar oamenii sunt în mod firesc înclinați să înalțe peste măsură ideile și cunoașterea omenească, în timp ce ceea ce este divin și veșnic nu este discernut sau prețuit.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

Dacă Hristos ar veni astăzi în lume, ar găsi „același duh” de înălțare a ideilor și cunoașterii omenești, care a așezat tradiția în locul adevărului. În visul lui Miller, în zilele din urmă, Hristos vine ca omul cu peria de gunoi pentru a împlini aceeași lucrare. Când lucrarea Sa ca om cu peria de gunoi va fi încheiată, giuvaerele originale vor străluci de zece ori mai strălucitor decât soarele, pe când cei doi martori, reprezentanți de Miller, se deșteaptă la strigătul cel tare.

Cadrul adevărului dat lui Miller a fost structura profetică a două puteri pustiitoare, iar cadrul adevărului dat lui Future for America este structura profetică a trei puteri pustiitoare. „Cheia” care era atașată casetei a fost metodologia particulară desigilată și dată lui Miller, iar ulterior lui Future for America.

Cheia cunoștinței, în zilele lui Hristos, fusese luată de cei care ar fi trebuit s-o dețină pentru a deschide tezaurul înțelepciunii din Scripturile Vechiului Testament. Rabinii și învățătorii închiseseră, de fapt, Împărăția cerurilor înaintea celor săraci și celor aflați în suferință, lăsându-i să piară. În cuvântările Sale, Hristos nu le punea înainte multe lucruri deodată, ca nu cumva să le tulbure mințile. El făcea limpede și distinct fiecare punct. Nu disprețuia repetarea adevărilor vechi și bine cunoscute din scrierile profetice, dacă acestea slujeau scopului Său de a inculca idei.

Hristos a fost izvorul tuturor vechilor nestemate ale adevărului. Prin lucrarea vrăjmașului, aceste adevăruri fuseseră strămutate. Fuseseră desprinse din poziția lor adevărată și așezate în cadrul rătăcirii. Lucrarea lui Hristos era să reașeze și să statornicească prețioasele nestemate în cadrul adevărului. Principiile adevărului, pe care El Însuși le dăduse spre binecuvântarea lumii, fuseseră, prin agenția lui Satana, îngropate și, în aparență, dispărute. Hristos le-a smuls din molozul rătăcirii, le-a dăruit o forță nouă, vitală, și le-a poruncit să strălucească asemenea nestematelor prețioase și să rămână neclintite pe vecie.

Însuși Hristos putea folosi oricare dintre aceste vechi adevăruri fără a împrumuta cea mai mică fărâmă, căci El le-a stat la originea tuturor. El le sădise în mințile și cugetele fiecărei generații, iar când a venit în lumea noastră, El a reșezat și a însuflețit adevărurile care deveniseră moarte, făcându-le mai puternice spre folosul generațiilor viitoare. Isus Hristos era Cel care avea puterea de a smulge adevărurile de sub moloz și de a le da din nou lumii cu mai multă proșpețime și putere decât proșpețimea și puterea lor originală. Manuscript Releases, volumul 13, 240, 241.

Este interesant de observat, în ultimul pasaj, că cheia pe care Hristos a folosit-o la încheierea istoriei Israelului antic a fost aceea de a deschide Vechiul Testament. Cheia metodologiei lui Miller a deschis cufărul Vechiului și al Noului Testament, dar, în zilele din urmă, la încheierea visului său, cufărul este mai mare. Cheia metodologiei din zilele din urmă deschide nu numai Vechiul și Noul Testament, ci și Spiritul Profetic. Dezpecetluirea Apocalipsei lui Isus Hristos, chiar înainte de închiderea timpului de probă, este înfăptuită de Leul din seminția lui Iuda, care, în visul lui Miller, este reprezentat ca omul cu mătura de gunoi. Sora White arată că lucrarea omului cu mătura de gunoi are loc chiar înainte de închiderea timpului de probă.

Domnul mi-a dat o viziune, la 26 ianuarie, pe care o voi relata. Am văzut că unii din poporul lui Dumnezeu erau nesăbuiți și adormiți; erau doar pe jumătate treji și nu-și dădeau seama de vremea în care trăiam; și că „omul” cu „perie de murdărie” intrase, iar unii erau în primejdie să fie măturați. L-am implorat pe Isus să-i salveze, să-i cruțe încă puțin și să le îngăduie să-și vadă groaznicul pericol, ca să se poată pregăti înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Îngerul a zis: „Nimicirea vine ca un vârtej năprasnic.” L-am rugat pe înger să aibă milă și să-i salveze pe aceia care iubeau lumea aceasta și erau legați de averile lor și nu erau dispuși să se desprindă

de ele și să le sacrifice, pentru a le grăbi solilor drumul, spre a hrăni oile flămânde, care piereau din pricina lipsei hranei duhovnicești.

Pe când priveam suflete sărmene murind din lipsa adevărului prezent, iar unii care mărturiseau că cred adevărul îi lăsa să moară, reținând mijloacele necesare pentru a duce înainte lucrarea lui Dumnezeu, priveliștea era prea dureroasă și l-am rugat pe înger să mi-o îndepărteze. Am văzut că, atunci când cauza lui Dumnezeu cerea o parte din averea lor, asemenea tânărului care a venit la Isus [Matei 19:16-22], ei plecau întristați; și că în curând urgia năvălitoare va trece și le va mătura toate averile, iar atunci va fi prea târziu să jertfească bunurile pământești și să-și strângă o comoară în cer. Review and Herald, 1 aprilie 1850.

„Urgia potopitoare” este un simbol al iminentei legi duminicale, iar lucrarea omului cu mătura pentru gunoi din visul lui Miller are loc chiar înainte de închiderea timpului de probă. Abia după ce El a curățat odaia, aruncă apoi nestematele înapoi în caseta mai mare, iar ele strălucesc de zece ori mai strălucitor decât soarele. Daniel și cei trei vrednici au fost găsiți de zece ori mai buni decât ceilalți.

La sfârșitul zilelor pe care le hotărâse împăratul ca să-i aducă înaintea lui, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Și împăratul a convorbit cu ei; și dintre toți nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat ei înaintea împăratului. Și în toate lucrurile de înțelepciune și pricepere cu privire la care îi întreba împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți vrăjitorii și astrologii care erau în toată împărăția lui. Daniel 1:18-20.

„Sfârșitul zilelor”, pentru Daniel, a reprezentat piatra de încercare la care Nebucadnețar a rostit judecata, iar această piatră de încercare tipifică legea duminicală din zilele din urmă. Adevărurile originare și fundamentale vor străluci de zece ori mai strălucitor, atunci când vor fi restaurate în zilele din urmă, decât atunci când au fost recunoscute pentru prima dată. Adevărurile, precum și înțelepții care înțeleg aceste adevăruri în zilele din urmă, vor străluci de zece ori mai strălucitor în timpul ploii târzii, care este repetarea Strigării de la miezul nopții.

Plasați venirea Domnului prea departe. Am văzut ploaia târzie venind [la fel de pe neașteptate precum] strigarea de la miezul nopții și cu o putere de zece ori mai mare. Spalding și Magan, 5.

Restaurarea adevărurilor originare se realizează prin aplicarea metodologiei ploii târzii, «rând după rând». Odată restaurate, adevărurile originare strălucesc de «zece ori» mai strălucitor decât atunci când Miller le-a privit întâia dată. Cei înțelepți care folosesc cheia metodologiei pentru a restaura adevărurile originare dobândesc o experiență de «zece ori» mai bună decât a celor care se hrănesc cu metodologia Babilonului. Cei pe care omul cu mătura de gunoi îi mătură sunt aceia care s-au atașat de tradițiile și obiceiurile care au acoperit adevărul originar și care sunt curățați împreună cu erorile tradiției și ale obiceiurilor de care s-au atașat.

O doctrină falsă este un idol.

Respingând adevărul, oamenii Îi resping Autorul. Călcând în picioare Legea lui Dumnezeu, ei tăgăduiesc autoritatea Dăătorului Legii. Este la fel de ușor să faci un idol din doctrine și teorii

false, precum este să cioplești un idol din lemn sau din piatră. Marea Controversă, 584.

Hotărârea rostită asupra lui Efraim, care a marcat închiderea timpului de probă pentru Efraim, subliniază adevărul despre ceea ce înfăptuiește omul cu peria de murdărie atunci când mătură pardoseala.

Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace. Osea 4:17.

Ești ceea ce mănânci, așa cum au demonstrat Daniel și cei trei tineri vrednici. Îngrijorarea sorei White față de cei care erau „nesăbuiți și adormiți” se referea la lipsa lor de pregătire și la lipsa de discernământ cu privire la importanța „adevărului prezent”. Îngrijorarea ei era o expresie a preocupării lui Hristos pentru iudeii cărtitori din vremea Sa, care pierduseră cu desăvârșire din vedere adevărurile de la început. Visul lui Miller identifică sfârșitul Israelului spiritual modern, care a fost prefigurat de Israelul literal din vechime.

Cărturarii și fariseii pretindeau că tâlcuiesc Scripturile, dar le tâlcuiau potrivit propriilor lor idei și tradiții. Obiceiurile și maximele lor deveneau din ce în ce mai exigente. În sensul său spiritual, Sfântul Cuvânt a devenit pentru popor ca o carte pecetluită, închisă pentru înțelegerea lor. Semnele Timpurilor, 17 mai 1905.

Un întuneric progresiv s-a așternut peste Adventismul laodicean din 1863 încoace, iar Biblia și Spiritul Profetic au devenit pentru ei ca o carte pecetluită. Chiar înainte de închiderea harului, Apocalipsa lui Isus Hristos este despecetluită și produce un proces de probare în trei etape, care se încheie cu spulberarea, odată cu iminenta lege duminicală, a celor ce refuză să renunțe la idoli ai obiceiului și ai tradiției.

Avem un Răscumpărător infinit, și cât de prețioase sunt nestematele adevărului care dau mărturie despre aceasta în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar aceste nestemate prețioase au fost îngropate sub mormane de gunoi, de tradiții, de erezii, pe care însuși Satana le-a izvodit. Uneltirile lui lucrează cu o putere stranie asupra minților omenești, pentru a eclipsa valoarea lui Hristos în ochii celor ce cred în El. Vrajmașul lui Dumnezeu și al omului a aruncat o vrajă asupra celor ce mărturisesc că sunt urmașii lui Hristos, până acolo că despre mulți se poate spune: Ei nu cunosc vremea cercetării lor. Review and Herald, 16 august 1898.

Visul lui Miller ilustrează istoria stabilirii „adevărurilor originare”, respingerea lor ulterioară, iar apoi restaurarea lor finală. Chiar înainte de închiderea harului, „Omul cu peria de murdărie” apare în scenă și restabilește adevărurile originare, făcându-le „de zece ori” mai strălucitoare. Acest lucru are loc în timpul istoriei Strigătului de la miezul nopții, care precede Strigătul puternic al celui de-al treilea înger, la legea duminicală. Strigătul de la miezul nopții trezește și separă fecioarele înaintea legii duminicale, așa cum, în istoria milerită, Strigătul de la miezul nopții a precedat deschiderea judecății de cercetare. Când nestematele sunt aruncate înapoi în cușorul mai mare, restaurat, este prea târziu, căci acel eveniment are loc „după” ce podeaua a fost măturată curat.

Praful și molozul rătăcirii au îngropat nestematele prețioase ale adevărului, dar lucrătorii Domnului pot scoate la iveală aceste comori, astfel încât mii le vor privi cu desfătare și cu cutremur sfânt. Îngerii lui Dumnezeu vor sta alături de lucrătorul smerit, dând har și luminare

dumnezeiască, iar mii vor fi îndrumați să se roage împreună cu David: «Deschide-mi ochii, ca să privesc lucruri minunate din Legea Ta.» Adevăruri care vreme de veacuri au fost nevăzute și nebăgate în seamă vor izbucni în strălucire din paginile luminate ale Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Bisericele, în general, care au auzit, au refuzat și au călcat în picioare adevărul, vor lucra și mai nelegiuit; dar «cei înțelepți», cei care sunt cinstiți, vor înțelege. Cartea este deschisă, iar cuvintele lui Dumnezeu ajung la inimile celor care doresc să cunoască voia Sa. La strigătul puternic al îngerului din cer care se unește cu al treilea înger, mii se vor trezi din toropeala care a ținut lumea vreme de veacuri și vor vedea frumusețea și valoarea adevărului. Review and Herald, 15 decembrie 1885.

„Miile” care se trezesc atunci reprezintă cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care încă se află în Babilon, căci „strigătul cel puternic” începe odată cu legea duminicală. Lucrarea „Omului cu peria de praf” este în desfășurare din 11 septembrie 2001 și, cu atât mai mult, din iulie 2023 încoace.

Apostolul spune: «Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și este de folos pentru învățatură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru învățarea în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, pe deplin înzestrat pentru toate faptele bune.» Biblia este propriul ei tâlcuitor. Un pasaj se va dovedi o cheie care va deschide alte pasaje și, în acest fel, se va arunca lumină asupra înțelesului ascuns al cuvântului. Prin compararea diferitelor texte care tratează același subiect, cercetându-le din toate laturile, sensul adevărat al Scripturilor va fi făcut vădit.

Mulți cred că trebuie să consulte comentarii asupra Scripturilor pentru a înțelege sensul cuvântului lui Dumnezeu, iar noi nu am adopta poziția potrivit căreia comentariile n-ar trebui studiate; însă va fi nevoie de mult discernământ pentru a descoperi adevărul lui Dumnezeu în marea de cuvinte omenești. Cât de puțin a făcut biserica, ca un trup care mărturisește credința în Biblie, pentru a aduna nestematele risipite ale cuvântului lui Dumnezeu într-un singur lanț desăvârșit al adevărului! Nestematele adevărului nu se află la suprafață, așa cum presupun mulți. Mîntea conducătoare din confederația răului lucrează neîncetat pentru a ține adevărul ascuns și pentru a aduce în plină lumină opiniile marilor oameni. Vrajmașul face tot ce-i stă în putere pentru a întuneca lumina cerului prin mijloace educaționale; căci nu voiește nicidecum ca oamenii să audă glasul Domnului, zicând: „Aceasta este calea, umblați pe ea.”

Nestematele adevărului sunt împrăștiate peste câmpul revelației; dar ele au fost îngropate sub tradițiile omenești, sub zicerile și poruncile oamenilor, iar înțelepciunea din cer a fost practic ignorată; căci Satana a izbutit să facă lumea să creadă că cuvintele și realizările oamenilor sunt de mare însemnătate. Domnul Dumnezeu, Creatorul lumilor, la un preț infinit, a dat lumii Evanghelia. Prin acest agent divin, pentru cei ce vor veni la izvorul vieții, au fost deschise izvoare pline de bucurie și de înviore, de mângâiere cerească și de consolare statornică. Există încă filoane de adevăr ce urmează să fie descoperite; dar lucrurile duhovnicești se discern duhovnicește. Mințile întunecate de rău nu pot aprecia valoarea adevărului așa cum este în Isus. Review and Herald, 1 decembrie 1891.

Lucrarea lui Hristos, așa cum este reprezentată în visul lui Miller prin omul cu peria de praf, are două laturi. Ea constă în înlăturarea erorii și în restaurarea adevărurilor originare. Înlăturarea erorii este, de asemenea, dublă, fiindcă atunci când eroarea este măturată afară pe fereastră, ea îi ia cu

sine pe cei care aleg să rămână atașați de erori. Lucrarea de separare înfăptuită de omul cu peria de praf este tratată și de Ieremia, iar mărturia lui se acordă cu cea a Sorei White, care a declarat: „lucrătorii Domnului pot scoate la iveală aceste comori, astfel încât mii de oameni să le privească cu încântare și uimire.”

De aceea, așa zice Domnul: Dacă te întorci, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; iar dacă vei scoate ce este de preț din ceea ce este josnic, vei fi ca gura Mea: ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Ieremia 15:19.

Contextul pasajului din Ieremia se adresează celor care au trecut prin prima dezamăgire de la 18 iulie 2020. Nu este doar omul cu peria pentru murdărie cel care desparte ce este de preț de ceea ce este josnic, ci aceasta este și lucrarea celor reprezentați de Ieremia, care sunt reprezentați ca fiind chemați să decidă dacă se vor întoarce la Domnul sau nu. Ei, în mod evident, nu au fost cu Domnul, căci, dacă ar fi umblat cu El, nu ar fi existat niciun motiv pentru ca ei să se întoarcă. Când se vor întoarce și vor sta înaintea Domnului, iar apoi vor deveni gura Lui, vor fi împlinit o lucrare de despărțire a ceea ce este de preț de ceea ce este josnic. Lucrarea „Omului cu Peria pentru Murdărie” cere participarea celor înțelepți. Lucrarea „Omului cu Peria pentru Murdărie” din visul lui Miller este, de asemenea, ilustrată atunci când Hristos Își curățește aria printr-un proces de lămurire.

„Nu pot spune cât de curând va începe acest proces de rafinare, dar nu va fi mult amânat. Acela a cărui lopată de vânturat este în mâna Sa Își va curăți Templul Său de întinarea lui morală. El Își va curăți cu desăvârșire aria Sa.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Ultimul „proces de lămurire” a început în iulie 2023 și este procesul de lămurire din Maleahi, capitolul al treilea.

Citat din Maleahi 3:1–4.

Un proces de lămurire și curățire se desfășoară în mijlocul poporului lui Dumnezeu, iar Domnul oștirilor Și-a pus mâna la această lucrare. Acest proces este extrem de încercător pentru suflet, dar este necesar pentru ca întinarea să fie înlăturată. Încercările sunt esențiale pentru ca noi să fim aduși aproape de Tatăl nostru ceresc, în supunere față de voia Sa, ca să putem aduce Domnului o jertfă în neprihănire. Lucrarea lui Dumnezeu de lămurire și curățire a sufletului trebuie să continue până când slujitorii Săi ajung atât de smeriți, atât de morți față de sine, încât, atunci când sunt chemați la slujire activă, să aibă privirea ațintită numai spre slava lui Dumnezeu. Review and Herald, 10 aprilie 1894.

Al doilea vis al lui Miller identifică restaurarea adevărilor originare și restaurarea simultană a unui popor care a fost împrăștiat. Al doilea vis al lui Nebucadnețar identifică restaurarea împărăției lui. Visul lui Miller abordează îngroparea adevărilor originare în termenii în care acele adevăruri sunt „împrăștiate”. Cuvântul „împrăștiate” este un simbol pentru „șapte vremi”. Visul lui Nebucadnețar se referă la „împrăștierea” celor „șapte vremi”. Nebucadnețar este plasat la timpul sfârșitului în 1798 și acolo reprezintă un om convertit. Miller este simbolul „celor înțelepți” în 1798.

Vom continua visul lui Miller în următorul articol.

Când suntem chemați să fim în dezacord cu alții, sau alții își exprimă dezacordul față de opinia noastră, se cuvine să manifestăm un duh creștin și să avem bine în vedere acest fapt: că ne putem îngădui să fim liniștiți și drepți; căci adevărul rezistă cercetării. Cu cât este studiat mai mult, cu atât lumina lui va străluci mai puternic. Domnul dezaprobă tot ce are iz de asprime și severitate și își revarsă mustrarea asupra celor care aruncă dispreț și ocară asupra celor ce sunt de altă părere decât ei, punându-i în cea mai nefavorabilă lumină cu putință. Tot Cerul îi privește pe cei ce fac astfel așa cum a privit Cerul pe farisei și îi declară necunoscători atât ai Scripturilor, cât și ai puterii lui Dumnezeu. Dușmanii adevărului nu pot transforma adevărul în eroare. Pot călca în picioare adevărul și pot crede că, pentru că l-au doborât și l-au acoperit cu moloz, el este învins; dar Dumnezeu îi va mișca pe unii dintre credincioșii Săi să facă așa cum a făcut Hristos când era pe pământ: să înlăture molozul și să restabilească adevărul în așezarea lui cuvenită în cadrul adevărului.

În cercuri în care adevărul este materie de discuție, vor fi unii care se vor împotrivi oricărui lucru pe care nu l-au socotit drept adevăr; și, în timp ce se măgulesc cu gândul că nu fac decât să se lupte cu eroarea, au nevoie să asculte cu urechi nepărtinitoare, pentru ca să înțeleagă ce este adevărul și să nu denatureze și să nu interpreteze greșit cele rostite. Au înaintea lor pilda oamenilor din toate veacurile care s-au luptat împotriva adevărului și care, făcând astfel, au respins consiliul (sic) lui Dumnezeu împotriva lor înșiși. Grea va fi răspunderea care va apăsa asupra oamenilor care au avut mare lumină și mari prilejuri și care totuși nu au ajuns să fie pe deplin de partea Domnului. Dacă ar îndrăzni să fie pe deplin de partea Domnului, ar fi păstrați în integritate, chiar și atunci când ar fi chemați să stea singuri. El i-ar face în stare să stea cu curaj, în curăție și echitate, luptând pentru principii necorupte ale neprihănirii. I-ar susține în lupta pentru ceea ce este drept, pentru că este drept, chiar dacă dreptatea ar fi căzut în stradă, iar echitatea n-ar putea intra. Ar înțelege ce este curat și neîntinat și în acord cu viața lui Hristos și nu s-ar abate de la cele mai curate principii ale creștinismului în duh, cuvânt sau faptă, chiar dacă s-ar afla în opoziție nu numai față de ignoranță, ci și față de cei cultivați și experimentați, care folosesc armele sofismului pentru a-i reduce la tăcere. Prin toată această luptă a erorii împotriva adevărului, ar fi păstrați și făcuți în stare să urmeze un astfel de drum încât vrăjmașii lor să nu le poată tăgădui sau sta împotriva. Ar sta ca o stâncă pentru principiu, refuzând să facă vreun compromis cu nimeni și totuși păstrând duhul care ar caracteriza pe orice creștin.

Cel ce este urmaș al lui Hristos va deosebi între ceea ce este sfânt și ceea ce este obișnuit și se va alipi de dovezile adevărate cu privire la caracterul și lucrarea unui om, căci Hristos a spus: „După roadele lor îi veți cunoaște.” Creștinul va înainta în mijlocul tuturor felurilor de împotrivire. El va disprețui lingușirea, pentru că ea își are originea în Satana. El va detesta pârârea, pentru că este arma celui rău. Ei nu vor nutri invidie și nu se vor deda la autoînălțare, fiindcă acestea sunt trăsăturile potrivnicului lui Dumnezeu și al omului. Ei nu vor fi găsiți în postura de iscoade; căci Satana i-a folosit pe iudeii disprețuiți pentru a face această lucrare împotriva lui Isus. Ei nu își vor urmări frații cu un potop de întrebări, așa cum iudeii l-au urmat pe Hristos cu scopul de a-L prinde în cuvintele Lui și de a-L provoca să vorbească despre multe lucruri, ca să-L facă vinovat pentru un cuvânt. Home Missionary, 1 septembrie

1894.